

Zajac a korytnačka

V jedno krásne letné popoludnie sa na lúke stretli zajac a korytnačka.

„Aké máš len drobné a tučné nohy!“ prekvapene riekol zajac.

„Nohy mám síce drobné, ale šikovné. So aspoň také dobré ako tvoje!“ nedala sa korytnačka.

„To pochybujem,“ namyslene dodal zajac.

„Nuž, ta poďme spolu súťažiť a uvidíme, kto dostal od prírody viac,“ navrhla korytnačka.

Tak sa aj stalo. Postavili sa vedľa seba, aby sa pretekali v behu. Len čo vyštartovali, zajac sa pustil do bujarého smiechu, lebo korytnačka bežala veľmi veľmi pomaly, priam ťarbavo.

„Tak teba by som za sebou zanechal aj hopkajúc na jednej nohe!“ chichotal sa zajac a ľahol si spokojne do trávy, aby korytnačka získala náskok. V horúčave ho však rýchlo premohli driemoty. Keď sa zobudil, po korytnačke nebolo ani stopy. Zajac vyskočil a trielil, ako len vládal. No nadarmo. Korytnačku zbadal až vtedy, keď natešená prekročila cieľovú čiaru.

Tak sa stalo, že rýchleho zajaca porazila ťarbavá korytnačka.

Ponaučenie:

Veru, veru. Vytrvalá práca často vyváži aj nadanie, ak ho človek nerozvíja.

Zloduch a zlaté vedro

Žil raz v istej dedine jeden zloduch, ktorého nikto nemal rád. Vždy sledoval iba svoj úžitok a mal na svedomí veľa zlých skutkov. Podvádzal a kradol, ale tak šikovne, že nikdy mu jeho podlé činy nemohli dokázať.

Ako raz vykračoval po dedine, zbadal malého chlapca nariekať pri studni. Oslovil ho:

„Čo sa ti stalo, chlapče? Prečo tu tak bedákaš?“

„Rodičia ma veľmi vyhrešia. Lano, na ktorom som mal zlaté vedro, sa pretrhlo a vedro ostalo na dne studne,“ odvetilo chlapča.

Pri spomienke na zlaté vedro sa zloduchovi zablysko v oku. Pozhadzoval zo seba šaty a zliezol do studne. Darmo hľadal, darmo snoril, nenašiel ani hrdzavé vedro, nieto ešte zlaté. Hrešiac vyliezol zo studne, ale po chlapcovi a jeho šatách tam nebolo ani stopy.

„Pomôžte mi niekto a doneste mi nohavice!“ vola zúfalo na okoloidúcich, no každý, kto prešiel okolo, ho iba vysmial. Ni sa nad zlodejom nezľutoval.

Ponaučenie:

Veru, veru. Ak sa nečestnému človeku príhodi niečo zlé, nikto ho nepoľutuje. Nemôže očakávať pomoc od tých, ktorým uškodil.

Lev a myš

Ako si tak lev oddychoval v tieni stromu, lapil do svojich láb myš. Chytil ju za chvostík a zdvihol nad svoju papušu, že ju zožerie, keď tu myš začala úpenlivo prosiť

„Nezjedz ma, prosím!“ pišťala vystrašene. „Je predsa nedôstojné, aby takýto lovec, ako si ty, zjedol tak drobné a slabé zviera.“

„To máš teda pravdu,“ uznal lev a pustil myš na slobodu.

Po istom čase sa lev chytil do pasce.

Zamotaný do lán, visel z konára stromu a smutne očakával príchod poľovníkov, ktorí ho určite zabijú svojimi kopijami. Zrazu sa čosi pohlo v tráve a o chvíľu z nej vykukla myš, ktorú nechal žiť. Svojimi drobnými, ale o to silnejšími zúbkami sa pustila do prehrýzania lán, až napokon leva vyslobodila. Ten jej bol za to nesmierne vďačný.

Od toho dňa levy myšiam neubližujú.

Ponaučenie:

Veru, veru. Dávajme pozor na malých a slabých, lebo aj oni sú hodní toľko čo silní a veľkí. Nikdy nevieme, kedy budeme potrebovať ich pomoc.

Vlk a kozľa

Mama koza potrebovala niečo vybaviť, a tak musela nechať svoje malé kozľa samo. Nakázala mu, aby nikomu cudziemu neotváralo. „Už musím ísť, moje milé,“ lúčila sa mama koza a potom ukázala na dvere. „Poriadne ich zavri!“

Kozľa spravilo všetko tak, ako mu mama povedala. Lenže nablízku sa potuloval vlk. „Malé, hlúpe kozľa je doma samo. To bude ľahká korisť!“ tešil sa. Prišiel k dverám a zakopal. „Kozliatko, nože ma pusti dovnútra! Prišla som na návštevu,“ povedal zmeneným hlasom, aby si malé kozľa myslelo, že je koza.

„Cudzích nemôžem vpustiť!“ odvetilo kozľa.

„Ale veď ja som koza, ako by som ti mohla byť cudzia?“ nedal sa odbiť vlk. Kozľa vtedy vykuklo cez okno a zbadalo hrubú sivú kožušinu, ostré pazúry a vycerené zubiská.

„Nie, nie! Hovoríš síce ako koza, ale nevyzerá tak! Veru ťa ja nepustím!“ tvrdohlavo trvalo na svojom. Vlk videl, že tu ho už večera nečaká, a tak odišiel s dlhým nosom.

Ponaučenie:

Veru, veru. Deti by mali poslúchať svojich rodičov, lebo tí ich majú radi a dobrými radami im chcú iba dobre.

1. Čo je to **BÁJKA**? Prečítaj si.

BÁJKA je **krátky príbeh**, ktorý prináša určité poučenie. Poučenie býva vyslovené v závere alebo v úvode, prípadne vyplýva zo samého príbehu.

V bájke obyčajne vystupujú zvieratá, ktoré konajú a hovoria ako ľudia. Niekedy v bájke vystupujú ľudia, rastliny alebo veci.

2. Kto súťažil v behu? _____

3. Prečo korytnačka vyhrala? _____

4. Ako poučenie vplynulo z prvej bájky?

- a) Vytrvalá práca vyváža aj nadanie.
- b) Vytrvalá práca nevyváža nadanie.
- c) Nemusím byť zajac, aby som vyhral v behu.

5. Koho v jednej dedine nemal nikto rád a prečo?

6. Prečo vliezol nahý zloduch do studne?

- a) lebo mu tam spadlo zlaté vedro
- b) lebo sa v horúčave chcel zloduch ochladiť a okúpať
- c) lebo mu chlapec povedal, že mu do studne spadlo zlaté vedro

7. Aké je poučenie v druhej bájky?

- a) Nečestného človeka musíme zamknúť v studni.
- b) Nečestného človeka nikto nepoľutuje.
- c) Čestný človek sa pomoci nikdy nedočká.

8. Oprav vetu: (to, čo je zlé prečiarkni červenou a nad nesprávne slovo napíš správne slovo)

Zamotaný do siete, visel zo stromu a veselo očakával príchod lesníkov, ktorí ho určite zabijú svojimi pištoľami.

9. Prepíš poučenie z tretej bájky.

10. Prečo lev neublíži myši?

a) lebo mu myš pomohla b) lebo sa lev myši bojí

11. Zakrúžkuj správne tvrdenie.

a) Majú deti poslúchať rodičov?	áno - nie
b) Išla mama koza na poštu?	áno - nie
c) Spravilo kozľa tak, ako mu kázala mama?	áno - nie
d) Tváril sa vlk, že je cap?	áno - nie
e) Najedol sa vlk dosýta?	áno - nie

12. Čo zbadalo kozľa, keď sa pozrelo z okna von?
